

Nr 508

Av herrar **Dahlgren** och **Gustavsson** i Alvesta, om ändrade regler för byggande av enskilda vägar.

(Lika lydande med motion nr 420 i Första kammaren)

Gällande bestämmelser medger 70 procents statsbidrag för iordningställande av enskilda vägar. Efter iordningställandet kan statligt bidrag utgå till underhåll av dessa vägar.

De statsbidragsberättigande åtgärderna vid iordningställandet är begränsade till i huvudsak följande arbeten: vägtrummor, mötesplatser, sprängning och schaktning av trafikfarliga kurvor och krön.

Av detta framgår att statsbidrag för närvarande inte får beräknas för följande åtgärder som måste vidtas för att vägen skall godkännas: röjning av buskar och träd intill 2 meter från vägkanten, upptagande av föreskrivna vägdiken, borttagande av vägrenar där dessa ligger högre än vägbanan, påförande av slitlager på vägbanan av makadam eller naturgrus, slutlig grusning av vägen med lämpligt material, liksom erforderliga utfyllnader för breddning av vägen till minsta tillåtna bredd av 3 meter.

Av dessa uppgifter torde framgå att kostnaderna för de icke statsbidragsberättigande åtgärderna är minst lika kostnadskrävande som för dem för vilka statsbidrag utgår, kostnader som den enskilde vägintressenten får svara för.

Flera omständigheter medverkar till att det enskilda vägnätet alltmera tas i anspråk av den stora allmänheten. Den ökade biltätheten, befolkningskoncentrationen till vissa orter och den ökade fritiden har medfört att speciellt weekendkörningen ökat kraftigt även på dessa vägar. Under sommartid då turisttrafiken är betydande utnyttjas de enskilda vägarna i stor omfattning.

Vi är medvetna om att människor i allt större utsträckning är i behov av lugn och avkoppling som motvikt till den stressartade miljö de av omständigheterna tvingas leva i. Det är fullt naturligt att bilburna människor söker sig ut i skog och mark så snart tillfälle finns.

Det är ostridigt att trafiken på de enskilda vägarna numera är av stor omfattning. Den allmänna trafiken är åtminstone under sommartid betydligt större än den trafik som uppehålls av vägintressenterna. Under sådana förhållanden anser vi det vara oriktigt att dessa ensamma skall svara för de kostnader som inte täcks av statsbidraget. Dessa kostnader är minst lika stora som de som täcks med statsbidrag. Genom den ökade trafiken från

allmänhetens sida utsätts dessa vägar för ett väsentligt större slitage än som fallet var före de senare årens kraftiga uppsving för turist- och weekendtrafiken. Vägintressenterna får därför vidkännas större kostnader för iordningställande och underhåll av de enskilda vägarna.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära att tillämpningsföreskrifterna för bidrag till byggande av enskilda vägar ändras så att bidraget kan utgå på den totala kostnaden i enlighet med vad ovan anförts.

Stockholm den 25 januari 1964

Anders Dahlgren

Rune Gustavsson

i Alvesta